ម៉ាក់! កូនសុំទោស

(បទបន្ទោលកាក)

កូនលើកហត្ថា	ប្រកាសវាចាសច្ចៈ
គារវៈអ្នកម៉ាក់	ម្ចាស់ថ្លៃដាក់លើសិរសា ។
តាំងពីកើតមក	ម្ដាយជាជម្រកសុខា
ថ្នាក់ថ្នមរក្សា	ទុក្ខាទាំងឡាយគ្មានទេ ។
ពីតូចដល់ធំ	ម្ដាយតែងអប់រំគ្នាន់គ្នេរ
មិនឱ្យកូនវេ	ខុសចាកគន្លងប្រពៃ ។
កូនមិនដែលស្ដាប់	យកសព្ទមាតាស្រដី
កាន់ចិត្តអប្រិយ	ហិចហើរដើរលេងពាលា ។
គប់មិត្តមិនល្អ	ត្រាច់ចរតាមទីនានា
បង្ហិនទ្រព្យា	ស៊ីចាយមិនស្ដាយស្រណោះ ។
បង្កបញ្ហា	ឱ្យម្ដាយទុក្ខាក្រៀមក្រោះ
ភ្លើតភ្លើនបង់បោះ	ចោលអស់នូវការសិក្សា ។
លង់ល្បែងលោកិយ	វក់ញៀនចំណីតណ្ហា
គ្មានពិចារណា	បណ្ដោយតាមចិត្តចំណង់ ។
ពេលនេះទឹកភ្នែក	ហូរជ្រែកស្រោចស្រប់អស់អង្គ
បាត់ក្ដីផូរផង់	ស្មើរបង់អស់ទាំងសង្ខារ ។
ផលអាវ៉ាសែ	បានផ្ដល់ដូចពាក្យម៉ែថា
អោយវងខ្លោចផ្សា	ទាំងកាយចិន្ដាក្រៀមក្រោះ ។
ឥឡូវកូនយល់	ពាក្យពេចន៍អ្នកម្ដាយទាំងអស់
យល់ឥតចន្លោះ	គ្មានទីធ្លោយថ្លោះទៀតទេ ។
តូចចិត្តត្បិតខ្ញុំ	ចោលការអប់រំអោយវេ
អាណិតព្រះមេ	អត់ធ្មត់គ្មានស្ដីអ្វីសោះ ។

កិច្ចការស្រាលធ្ងន់ អ្នកម្តាយអត់ធន់ទាំងអស់
កាយាស្ទើរខ្សោះ ក៏ព្រោះអោយកូនបានសុខ ។
ពីថ្ងៃនេះទៅ កូននឹងមិននៅសំកុក
មិនបង្កស្មុគ រំអុកធ្វើបាបចិត្តម្តាយ ។
នឹងខំសិក្សា ស្វែងរកកិច្ចការទាំងឡាយ
ទោះបីជិតឆ្ងាយ មិនណាយមិនរាក្នុងចិត្ត។
តាំងចិត្តធ្វើល្អ ជាបុត្របវរប្រណីត
សងគុណម៉ែពិត ជីវិតរកសុខមង្គល ។
ម៉ែអើយអ្នកម៉ែ សូមម៉ែផុតទុក្ខអំពល់
គុណទោសកូនយល់ និមល អប្រិយ ស្គាល់ច្បាស់ ។
សូមអ្នកមានគុណ ជាទេវតាមុនក្នុងផ្ទះ
បានផុតស្រលះ ជាសះក្តីព្រួយចំបែង ។
ពាក្យថាកូនល្អ ខ្ញុំនឹងបន្តតំណែង
វាចាជាក់ស្តែង មិនក្លែងបំភាន់ម៉ែឡើយ ។
កូនសូមញញឹម ផ្តល់ក្តីសង្ឃឹមអោយហើយ
មិនទៅកន្ទើយ រកត្រើយជូនវង្សត្រកូល ។
ស្តាប់ពាក្យប្រដៅ ពេលអ្នកម៉ែហៅអោយចូល
ទូន្មានប្រមូល ជាស្នូលមង្គលជីវិត ។
ចិត្តពាលឫស្យា កូនលែងត្រូវការអោយជិត
អបាយមុខពិត គួបគិតវៀរចាកសន្តាន ។
សូមអោយម្តាយខ្ញុំ រស់បានសុខដុមថ្កើងថ្កាន
សុខភាពក្នុងប្រាណ ម៉ែបានសុខសាន្តរៀងអើយ ។

(១៥ មិថុនា ២០០៨)

ភិក្ខុ ស្វាត សាលឿម